

det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryk-
hed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.»

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at domstolen anerkender medlemsstaternes ret til at kontrollere indrejse, at opretholde ro og orden og at træffe bestemmelser om udvisning. Prøvelsen efter artikel 8 i relation til udvisningssager består af to led. For det første spørgsmålet om, hvorvidt udlændingen er beskyttet af artikel 8, stk. 1, dvs. om en udvisning af udlændingen vil være et indgreb i hans privatliv eller familieliv. For det andet en prøvelse af, om indgrebet (udvisningen) sker i overensstemmelse med loven og er nødvendig af de i stk. 2 nævnte grunde. Ved vurderingen af, om en udvisning er berettiget, foretages der en proportionalitetsvurdering, hvorved udlændingens tilknytning til henholdsvis udvisningsstaten og oprindelsesstaten afvejes over for kriminalitetens karakter og den idømte sanktion med henblik på at sikre, at udvisningen står i rimeligt forhold til den begåede sanktion.

Menneskerettighedsdomstolen har i sagen Jakupovic mod Østrig (dom af 6. januar 2003) taget stilling til en afgørelse om udvisning af en 16-årig kriminell udlænding fra Østrig. Domstolen fandt, at man måtte have særlige vægtige grunde for at retfærdiggøre udvisningen af en ung person til et land, som for nylig havde gennemgået en periode med væbnet konflikt med deraf følgende forringet levestandard og uden bevis for, at nære familiemedlemmer fortsat boede der. Endvidere fandt domstolen ikke, at de to domfældelser, der lå til grund for afgørelsen om udvisning, kunne anses for særligt alvorlige, da de begåede forhold ikke var af voldelig karakter. Domstolen fandt herefter, at indgrebet ikke var proportionelt med de søgte mål, og at der på den baggrund var sket en krænkelse af artikel 8.

Menneskerettighedsdomstolen udtalte sig således ikke principielt imod en udvisning af en mindreårig, men skærpede proportionalitetsvurderingen som følge af den pågældendes unge alder.

3. Ved afgørelsen af, om der skal ske udvisning af en kriminell udenlandsk statsborger fra Danmark, skal der foretages en vurdering af, om udvisningen kan antages at være særlig bela-

stende for den pågældende udlænding, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, kan en udlænding udvises efter udlændingelovens § 22, nr. 4-6, og § 25, medmindre de i § 26, stk. 1, nævnte forhold taler afgørende imod. Højesteret har fastslået, at udlændingelovens § 26, stk. 2, skal forstås i overensstemmelse med proportionalitetskravet i artikel 8, jf. U 1999.139H.

Det fremgår af de sager, der er indsendt fra de regionale statsadvokater, at der foretages en meget konkret begrundet proportionalitetsvurdering i sagerne vedrørende udvisning af kriminelle udenlandske statsborgere under 18 år, og at såvel hensynene i FN-konventionen af 29. november 1989 om barnets rettigheder som hensynene i artikel 8 i Menneskerettighedskonventionen indgår i denne vurdering.

Det kan i den forbindelse f.eks. nævnes, at Københavns Byret ved dom af 19. maj 2003 udviste en tidligere straffet syttenårig udenlandsk statsborger, der samtidig blev idømt fængsel i et år og tre måneder for under afsoningen af en fængselsstraf at have forårsaget brandstiftelse på fremmed ejendom og vold mod tjenestemand i funktion. Retten traf afgørelsen om udvisning efter en vurdering af på den ene side tiltaltes tilknytning til henholdsvis Danmark og Makedonien og de øvrige forhold, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, og på den anden side tiltaltes alvorlige fortsatte kriminalitet. Herunder fandt retten ikke, at afgørende forhold talte imod en udvisning, eller at udvisning ville være i strid med proportionalitetsprincippet i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Dommen blev stadfæstet af Østre Landsret den 20. oktober 2003. Procesbevillingsnævnet afviste den 10. december 2003 at imødekomme en ansøgning om tredjeinstansbevilling til sagen.

Jeg følger og vurderer løbende udviklingen i behandlingen af sager mod kriminelle udenlandske statsborgere, hvor der er spørgsmål om udvisning, og har senest i min meddelelse nr. 2 fra 2002 fastsat regler for behandling og forelægning af sådanne sager samt for orientering om retspraksis af principiel eller generel interesse.

Spørgsmålet om udvisning af kriminelle udenlandske statsborgere er behandlet i Anklagemyndighedens Årsberetninger for 1998-1999, 2000 og 2001-2002 og følges op i beretningen for 2003, der ventes udgivet til sommer.»